

Ferdith  
7.d.17

dīm n̄m sic p̄ccatis offensum. Ut manuāt p̄phās  
 suās ad populum. qđ tradat eos p̄ccatis suis.  
 Et qm̄ sciun̄ se offendisse dīm suum filiū s̄t tremor  
 tuus sup̄ ipso s̄t. insup̄diam famēs in uasiteos.  
 Et abanditate aq; iam int̄ mortuos computantur.  
 Deniq; hoc ordināt ut int̄ ficiāt p̄ccatasua. & san-  
 guināe orum bibant̄. Et sc̄adn̄is in que p̄cepit dī  
 non contingi. infrumento uno & oleoh & cogitauer̄  
 impendere. & uolunt̄ consumere quenam manib⁹  
 debet̄ & contingere. Ergo qm̄ ha& faciunt̄ certū  
 est quod in p̄ditionā dabuntur. Quode ḡo ancil-  
 latua cognoscari fugi ab illis. & misit medīn̄ ha& ipsa  
 nuntiāt̄ ḡbi. Egō dīi ancillatua dīm colo & iā nunc  
 apud te. & ḡci & ancillatua & ōsabodīm. & dicit mihi  
 quando eis reddat p̄ccatusū. & ueniat̄ nuntiābō ḡbi.  
 Ita ut ego adducāt̄ p̄ medianā hierusalām. & habebis omniē  
 populum s̄t. si cōuer̄ quib⁹ n̄ est pastor. Et in latrālin  
 tunus contratae. Qm̄ ha& mihi dictasunt̄ p̄ prouiden-  
 tiā dī. & qm̄ irāt̄ est illis dī. hoc ipsa missa sū nun-  
 tiā p̄ tubi. placuerunt̄ aut̄ om̄a uerba & corā holo-  
 ferne & coram p̄uys eius. Et mirabant̄ ad sapientiāc̄.  
 & dicebat alter ad alterū. Non est talis mulier sup̄  
 terrā. inasp̄ctu impulchritudine. & insensu uerbo-  
 rū. Et dixit ad illā holofernes. Bene facit dī qui mi-  
 sit̄ tā ante populuū ut de illā tu in manib⁹ nost̄s.